

jelentő vörös színek dominálnak — példaként hozható az *Oszlop*, a *Vágta*, vagy a hajnalt hirdető *kakasok*. Az intenzívebb kifejezést segíti a viasszal való bevonás, mely a népi faragásokon, a pásztorművészetben is megtalálható.

A forma alkalmazkodik a tartalomhoz, de sokszor a forma szüli a gondolatot. A figurák adják a formát, másrészt alkalmazkodnak hozzá. A reális világ kidom- borodik Szabó Iván művein, pozitív formát ölt, az elképzelések, vágyak, álmok pedig negatív formában öltönek testet, például a Bartók-sorozaton az asszonyi alakok, a szarvasok, a madarak, solymok negatív megfogalmazást kapnak, a királyfi, A kékszakállú herceg pedig pozitív formát. Több oszlop szerepelt a kiállításon. A körplasztika segítségével sok gondolatot kifejezhet a művész, de egy csomó gondolatot ez is leszűkít, ezért választ többféle formát, alkalmazkodva az adottságokhoz. A Bartóknál például a fa természetes formája segítette elő a gondolatok születését. Az asztalosműhelyben álló cseresznyefa-derekekba belelátta az erdő ág-bogát, a szarvasagancsok szövevényét, s ez indította el a gondolatot.

Témában négy mű kapcsolódik Bartókhöz. A *Cantata profana*, *A fából faragott királyfi*, *A kékszakállú herceg vára*, és *A csodálatos mandarin*. Hozzájárult ezeknek a műveknek a megszületéséhez, hogy a művész személyesen ismerte Bartókot, a század legnagyobb művészeinek tartja. Ott volt a zeneköltő búcsúhangversenyén és sokat rajzolt róla. Az eddig rajzban levő figurák most, hogy megfelelő anyaggal találkozott, fában születtek újra. A négy sztlé a zene hatására, a zene ritmusának hatására mélységében talán legjobban kibontja a fát.

A művek másik része a népművészethez, a népballadákhöz kapcsolódik. Így született a *Megölték a Basa Pistát*, a *Júlia szép leány*, *Ballada két asszonyról* és még jó néhány szép alkotás. Szereti a művész a népdalokat, népballadákat, a népművészet hatása elsősorban gondolati nála. Kiemelkednek a kiállítási anyagból a Nagy László-művekhez kapcsolódó *Menyegző* és a *Ki viszi át a szerelmet* is, amelyek tiszteletadást jelentenek a költő barátnak, de ugyanúgy önálló, öntörvényű szobrászati alkotások, mint a Bartók-sorozat.

Visszatérő fő motívumai, szimbólumrendszerének hordozói: a madár, a ló és a női alakok. A női szépség sok formában való megjelenítése egészen a jelképként való ábrázolásig megtalálható műveiben. Az élet szépségének talán a legteljesebb megjelenítői ezek a női alakok. A száguldó lovak — elég csak a *Vágta*, vagy a *Pegazusok* szimbolikus figuráira gondolni — és a gondolat gyorsaságával röppenő solymok a legtöbb műre felkerülnek. Ezek a művész életritmusát, örökké égő egyéniségét is szimbolizálják.